

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

3

2015

39 Kč / 1,60 €

**Probuzení
mezi ruskými
narkomany**
reportáž /7

**Žil jsem jako
zvíře**
svědectví /16

**Odebírání dětí
u nás a v Evropě**
rozhovory /20

Závislí Umíme jim pomocť?

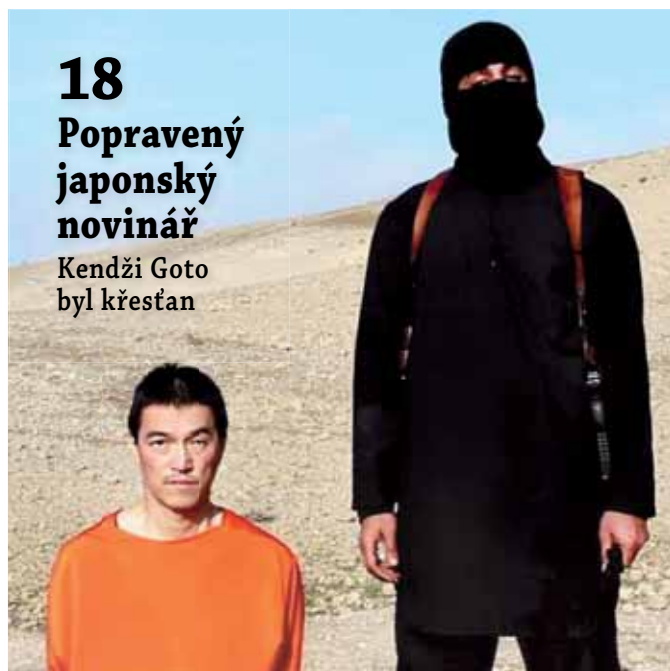
7 Rusko: Probuzení mezi narkomany

Rostoucímu hnutí hrozí ilegality

10 Závislost – nemoc, nebo hřích?

Jak ji vlastně
řešit?

18 Popravený japonský novinář

Kendži Goto
byl křesťan

co najdete v tomto čísle

úvodník

- 4 Jak jsme přišli na to,
že je život s Bohem lehký?** Vít Šmajstrla

ze života církve

- 6 Jako když se spojují včelstva** Helena Brdečková

reportáž

- 7 Probuzení
mezi narkomany v Rusku** Marek Slánský

téma: Naděje pro závislé

- 10 Závislost – nemoc, nebo hřích?** Iveta K.
12 Spolupráce s místním sborem Petr Král
14 Proč nezakotví v církvi? Veronika Tichá
14 Specifika služby závislým anketa

můj příběh

- 16 Žil jsem jako zvíře** Daniel Tichý
**17 Věděla jsem, že už
nechci být „na ženy“** Monika
17 Všichni mnou opovrhli Markéta, Jirka, Vítek, Pavel
18 Musíš tady zůstat! Karel Znamenáček

křesťan a společnost

- 20 Snad nám naši vnuci
nebudou věřit, že se děti
zavíraly do ústavů** Marta Miklušáková,
Mojmír Kallus
**22 Žádný systém není
proti pochybením imunní** Tomáš Zdechovský

povídka

- 23 Třiadvacítka** Martin Štelcík

nad Bibli

- 24 Především chraň své srdce...** Stanislav Kaczmarczyk

z příštího čísla

- ▣ **rozhovor: Gordon Hickson má muslimy rád**
- ▣ **téma: Ochrana života**
 - ▣ David Floryk: Stručné dějiny antipopulačního hnutí
 - ▣ svědectví: Jak se naše dcera neměla narodit
 - ▣ Poučení z holandské války o eutanazii
- ▣ **Velikonoční povídka**

22 V Norsku je chyba v systému

řiká o odeírání dětí
europoslanec
Tomáš Zdechovský

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / březen 2015
cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatan,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písmenného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

když jsem před dvaatřiceti lety strádal během své služby v socialistické armádě, byl jsem překvapen, jak sprostě všichni ti o sedm osm let mladší muži (kterým jsem měl velet) mluví. Na vojnu jsem si vezl ideály. Vlekl jsem s sebou i kufr odhadem tak se 40 kníhmi z dějin kultury a umění a mluvil jsem spisovně. Knihy jsem přečetl jen dvě, ideálům jsem se zpronevěřil, a když jsem se vrátil do civilu, nedařilo se mi sprostě nemluvit. Odnaučit se to mi nějakou dobu zabralo.

Pracuji v křesťanské organizaci, kde se taková slova nepoužívají ani v afektu, ale ze břehů tohoto solného jezírka zaznívá sprostá mluva všude kolem. Například když si komentátoři v televizi, vzdělání lidé nesporných odborných kvalit, myslí, že nejsou v záběru kamer, tak spolu mluví sprostě – ve veřejnoprávních zprávách se to ukázalo několikrát. Zřejmě je to i u nich běžná věc. Podobně pan prezident Zeman, seřetěly intelektuál, se do rádia nerozpakuje zařadit pikantní výrazy, za které by se nemusel stydět během pobytu v žádné herně ani hospodě se stoly bez ubrusů. Bojím se, že i u něj je to běžné i mimo mikrofony. Vulgarita je možná jediná věc, ve které Zeman s novináři dokáže najít jednotu. Celebrity a novináři také nejsilněji ovlivňují společnost. Jak to asi vypadá s občany naší země?

Jak si na tom stojíme ve srovnání s kulturami jiných zemí? Myslím, že to ani jinde žádná sláva nebude, i když v žádné jiné zemi prezidenti na mikrofon sprostě určitě nemluví. Podrobněji jsem se nedávno zabýval Pavlovým listem efeským křesťanům a došel jsem k závěru, že se v Efezu v prvním století taky mluvilo sprostě. Na přelomu čtvrté a páté kapitoly tam Pavel píše:

Z vašich úst ať nevychází žádné špatné slovo... Smilstvo ani žádná nečistota nebo chamtivost ať nejsou mezi vámi ani zmiňovány, jak se sluší na svaté. Ani hanebnost, hloupé řeči nebo laškování, což se nesluší...

Když se některá slova přeloží trochu jinak, zní výsledek takto:

Z vašich úst ať nevychází žádné shnilé slovo... Smilstvo ani žádná nečistota nebo nenasytnost ať nejsou mezi vámi ani zmiňovány, jak se sluší na svaté. Ani oplzlost, pošetilé řeči nebo dvojmysly, což se nesluší...

Jedině u **chamtivosti**, kde příslušný výraz jde přeložit také jako **nenasytnost**, je sporné, zda se pojem dá vztáhnout k mluvě vulgární či s erotickým kontextem. U všech ostatních slov je to možné (a pravděpodobně) a celá uvedená pasáž se zřejmě týká předně sprostého mluvení. V Efezu nešlo jen o sprostá slova, ale o širší tlachání se sexuálním obsahem. Z toho, zdá se, plyne, že se v Efezu před dvěma tisíci lety mluvilo vulgárně podobně jako u nás dnes. Pavel to asi viděl jako něco významného, když tomu v listu věnoval zhruba stejné místo jako úvaze o apoštolském a prorockém základu církve nebo o pateru služebnosti.

Proč se vlastně zaměřil na něco tak civilního, jako je neslušné mluvení? Pavel byl citlivý na to, co hýbe společností. Zatímco já si

musím dávat velký pozor, abych ve svém okolí jaksi samospádem nespolyvytvářel křesťanské ghetto, Pavlovi tohle nehrozilo. Ve společnosti četl jako v přehledné knize, kde je graficky rozlišeno vše, co je podstatné. Právě v téhle souvislosti klade Pavel důraz na zásadně roz-

Sprosté slovo sem, sprosté slovo tam?

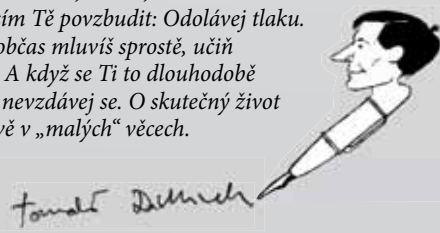
dílu mezi starým a novým životem. Tím, jak mluvíme, můžeme ten rozdíl krásně ukázat.

Stávající kultura může křesťany ovlivňovat do té míry, že třeba občas sprostě mluví. Znal jsem jediného pastora, který sprosté slovo běžně použil. Pozitivní na tom bylo, že si v této věci přede mnou, církevní funkcionářem a novinářem, nehrál na svatoušku. Myslím jsem si, že když uvěřil a oddělil se od násilnického prostředí, kde se do té doby pohyboval, na nějakém tom vulgarismu nesejde. Nic jsem mu k tomu nikdy neřekl. Dnes už je řadu let po smrti. Zahynul tragicky a bojím se, že nějakou dobu předtím i opustil Pána Boha. Možná jsem mu příhodným napomenutím mohl zachránit život...

Také proto už dnes nemám naprosto žádnou pochybnost: Křesťan sprostě mluvit nemá. Jednoduše nemáme být jako nevěřící. Když se pohybuje mezi pohany, nebývá to ale někdy snadné. Hodně se to týká studentů v prostředí jejich vrstevníků. A jeden mladý dělník nám včera na skupince vyprávěl, jak se mu spolupracovníci posmívají proto, že se neopíjí, nechodí za ženskými, nemluví sprostě, a hlavně proto, že věří v Boha. Já jsem mu záviděl, že je blahoslavený (mně se moji spolupracovníci v KMS nikdy kvůli tomu, že věřím, nesmáli), on se evidentně trápil.

Rozdíl mezi královstvím tmy a královstvím Božím je propastný. Kdybychom chtěli zůstat mezi těmito dvěma světy, semlelo by nás to, Tebe i mě. Nemluvit sprostě (a všechna další radikální rozhodnutí a kroky, které od nás Bible žádá), to není jen v některých situacích obtížný úkol. Je to věc sebezáchovy. V Božím království potřebujeme stát oběma nohama. Zůstat v mezipoloze by z nás nadělalo fašírku. Život víry chce radikálnost. Ale nejde jen o sobecký pud sebezáchovy. Taková radikálnost totiž každému kolem zjevuje Krále. Když bychom měli tendenci být konformní, poškozovali (a možná i zahubili) bychom sami sebe a snižovali bychom Boha v očích každého, kdo ví, že věříme.

Musím Tě povzbudit: Odolávej tlaku. Pokud občas mluvíš sprostě, učiň pokání. A když se Ti to dlouhodobě nedaří, nevzdávej se. O skutečný život jde právě v „malých“ věcech.

Jak jsme přišli na to, že je život s Bohem lehký?

Vít Šmajstrla

V jednom paneláku žila rodina Novákových. Byla to fajn rodina – otec, matka, několik dětí. Neměli to v životě lehké, ale měli se rádi a žili spokojeně. Bylo u nich čisto a milo. Venku na stejném sídlišti živořily děti bez domova – spaly v kanálech, bojovaly o přežití, kradly, pily, fetovaly, rvaly se navzájem i s okolím. Když někdy viděly příjemné světlo vyzařující z Novákovíc oken, v srdci zalitovaly, že se taky nenarodily jako děti Novákovy, ale co s tím – osud nezměníš.

Nejstaršímu synovi Novákovi bylo dětí venku líto, vypravil se za nimi do kanálů, vyprával jim o životě u nich doma a zval je k sobě domů. Jeden chlapec mu uvěřil, nechal se vzít za ruku a dovést až ke dveřím se jmenovkou „Novákoví“. Syn zazvonil, otec otevřel. A zacpal si nos – z šatů přivedeného chlapce se linul nechutný zápach.

„Tati, tenhle kluk by chtěl bydlet u nás!“
„To přece nejde, můj synu, u nás je čisto a vonavo, a tenhle kluk hrozně páchně. No, ale protože ho přivedl ty, pojďte dál.“

První cesta vedla k důkladné očištění do koupelny, staré hadry dali spálit. Kluk dostal nové čisté oblečení a byl přiveden ke společnému stolu v kuchyni, kde se podávala večeře...

„Cože, ty chceš k Novákům?“

Tímhle jednoduchým (a v mnohém zjednodušujícím) podobenstvím často nevěřícím vysvětlují evangelium (čtenářům Života víry jistě netřeba vysvětlovat, že otec Novák je Bůh, jeho syn představuje Ježíše, jejich domácnost Boží království a kanálové děti jsme my lidé).

V podobenství zůstaneme a posuneme se dále: Ten přivedený chlapec (nyní Novák nejmladší) je pak přijat za vlastního a šťastně a nevěřičně hledí na dostatek jídla, pohodu a lásku u večerního stolu. Je to ryzí milost. Neměl žádnou šanci narodit se znovu jako Novák,

a najednou jím je. Hezké, ne? Dobře se navečeří a opravdu pak dostane svou postel s čistým povlečením a pusou na dobrou noc.

Ale co druhý den? V šest mu zazvoní budík (v kanále spal do dvanácti), čeká ho ranní hygiena (nezná), je vyslán do školy (v životě tam nebyl). Odpoledne musí vytřít podlahu, pomáhat sestřím s mytím nádobí a dělat si úkoly. Čokoládu, kterou cestou ukradl v obchodě, musí jít vrátit. Na večeri jsou zase brambory, a když je začne po přinesení na stůl rvát sourozencům z rukou a cpát si je za košili, táta praští do stolu a rozkřikne se na něj, že tohle se u Nováků nedělá. A vrcholem všeho je, že se o svůj zákusek musí podělit s malou sestřičkou.

Večer pak leží v posteli a vztekle uvažuje: „Stálo mi to za to? Nebylo mi lépe v kanále? Kdyby mi tenkrát ten Novákovíc kluk řekl, že budu muset vstávat v šest a dvakrát denně si čistit zuby, to bych si to možná ještě rozmyslel, jestli sem polezu.“

Nechejme chlapce jeho osudu (a doufejme, že neroztrhne svůj doklad o adopci a do kanálů se nevrátí) a vraťme se nyní na začátek příběhu

krátce

◆ **Alfa: Jak zapojit mladé.** V září odstartuje už druhá celostátní kampaň kurzů Alfa. Do té první se v roce 2013 zapojilo přibližně 200 místních společenství šestnácti křesťanských církví. Šlo o mimořádné evangelizační nasazení, pro které u nás jen stěží najdeme obdobu. Jako příprava na podzimní kampaň se v modlitebně KS Praze 24. 1. konal seminář kurzů Alfa s více než 60 účastníky. Asi polovina z nich kurz ještě nepořádala a přijela se to naučit, zbytek přijel pro podrobnější informace o chystané kampani. Hlavním řečníkem byl Jan Bakker z Nizozemska, zástupce mezinárodní kanceláře kurzů Alfa v Londýně. V Nizozemsku běží 1000 kurzů Alfa a Jan Bakker nám tak mohl předat spoustu zkušeností. Mluvil také o tom, jak oslovit generaci mládeže a jak důležitá je podoba společenství pro šíření evangelia a pro zapojení nových lidí. Všechny Bakkerovy promluvy jsou k dispozici na webu kurzů Alfa. Pro Českou kancelář Alfy seminář pořádala KMS.

Jan Bakker

◆ **Kampaň Bůh existuje** probíhala po celý leden v pěti městech. V Praze, Plzni, Brně, Olomouci a Ostravě jezdilo 45 tramvají s pěti druhy velkých samole-

pek o rozměrech 220x60 cm. V Praze navíc proběhla kampaň v metru, kde bylo ve vagoncích umístěno 40 menších plakátů. Páter plakátů odkazovalo na pět videí se svědectvími osob vyfocených na plakátech. Počet shlédnutí pěti až osmiminutových videí byl 3747, celková doba sledování cca 230 hodin.

Facebookovou stránku „Bůh existuje“ navštívilo 21 384 Čechů a Slováků, negativní byly jen čtyři ohlasy. Stránku www.VicNezNabozenstvi.cz navštívilo 2 036 lidí, šest z nich napsalo o adresu místní církve.

„Naším cílem bylo vstoupit do veřejného prostoru a proklamovat tam, že Bůh je dobrý, vysvobozuje z problémů a mění lidské životy,“ řekl autor projektu Martin Benc. „Kampaň ukázala, že internet je důležitým evangelizačním nástrojem, který se dá využívat k oslovení většího množství lidí, obzvláště na facebooku.“ Na realizaci projektu se podílela také KMS.

◆ **Lamrovo Maranatha.** Přední český výtvarník Aleš Lamr vystavoval v únoru v galerii Nová síň v Praze. Rozměrnější plátna překvapila novou technikou. Aleš Lamr zůstává novátorem a průzkumníkem. Na akrylovou malbu pokrytá plátna nalepoval útržky akrylem pomalovaných papírů, čímž dosáhl nezvyklých účinků. Radikální dramatická barevnost, která výtvarníka provází od jeho počátků

Vernisáž výstavy měla přes 200 účastníků

v 60. letech, u vystavených obrazů reinkarnovala do nezvykle členěných prostorů v plochách pláten. Lamrova víra, která dává jeho smělym barvám jasot už od 80. let, kdy přijal Krista, se projevila v titulech pěti ze čtrnácti vystavených obrazů, v názvu výstavy (Maranatha) i v programu vernisáže. Po odborném kunsthistorickém prosluvu totiž několik křesťanů svolaných malířovou manželkou zazpívalo píseň Maranatha.

◆ **Papež schvaluje tělesné tresty.** Papež František počátkem února uvedl, že „dobrý otec umí čekat a odpouštět, ale i tvrdě trestat – není ani slabý, ani laciný, ani sentimentální“. Zmínil i tělesné tresty. Byl za to kritizován německou ministryní pro rodinu Manuelou Schwesigovou. Už to, že se vysoce postavení politické vyjadřují k takovému výroku papeže, je zarážející, ale do Františka se pustili i členové papežské komise pro ochra-

nu nezletilých. Britský člen komise Peter Saunders označil papežův výrok za „velmi nevhodný“ a uvedl, že by měl František svůj názor opravit. „Divím se, že ho pronesl, i když se občas dopouští faux pas,“ pravil Saunders. Zde vystupuje výhoda celibátu. Kdyby měl papež vlastní nezletilé děti, v některých evropských zemích by mu mohly být odebrány.

◆ **Týden manželství zařídili polslanci.** Devátý ročník Národního týdne manželství (NTM) ve druhém únorovém, „valentýnském“, týdnu zahájila tisková konference v budově ministerstva práce a sociálních věcí. Zúčastnili se jí heřec Jan Potměšil, David Bohbot, rabin komunity Bnej Israel, kardinál Miloslav Vlk, prezident Mezinárodního týdne manželství, Brit Richard Kane, a další.

Motto letošního NTM „Šťastně až do smrti – není to jen pohádka?“ ukazuje zaměření na to, jak budovat vztahy, které vydrží. „Jako organizátoři NTM věříme, že svatbou vše teprve začíná a že se všechna manželství mohou s každým dalším rokem stávat něčím větším, hlubším a intimnějším,“ řekl k letošnímu Týdnu manželství koordinátor kampaně Petr Činčala.

– zkuste se spolu se mnou zamyslet, jak byste takový „evangelizační“ rozhovor s některým „kanalovým“ dítětem vedli. Jaké formulace byste použili? Co třeba: „Proč se tady trápíš, žiješ ve smradu a špíně, věčně hladový a ve strachu? Pojď k nám domů – u nás je teplo, čisto, jídla, co hrdlo ráčí, budeš mít svou postel a máma s tátou ti večer dají pusku před spaním.“

Na první pohled to zní hezky a je na tom hodně pravdy. Problémem je, že Ježíš, tedy „opravdový“ Boží Syn, takto lidi k Otci nezval

Naše životy mají být tak příkladné, že z nich spolužáci ve škole budou úplně hotoví. Morální měřítko, která se používají v kanálech, jsou tak bídná, že je u nás až trapné o nich mluvit.

Některé nároky jsou až absurdní (když dostaneš facku, máš nastavit druhou tvář a máme taky milovat své nepřátele). Vše musí být opravdové, otce budou zajímat dokonce i tvé motivy a myšlenky, snaha něco mu namluvit je předem odsouzena k fiasku. Táta očekává, že nebudeme lpět na svých věcech. Někdy se u nás klidně pár dní nejl. Makáme víc než ostatní a často o tom kromě táty nikdo neví. A nikdy to nesmíme vzdát. Je to fakt náročné, v mnoha směrech mnohem těžší, než to máš tady v kanálech. Moc dobře si

to rozmysli!“ A teprve pak by následovala věta: „Ale nic se neboj, všichni, kdo to zažili, vědí, že to za to stojí. Když to zkusíš, zjistíš, že to jde a že to je fajn. A to teplo, čisto, milo, ty rozhovory s tátou a ta pusa před spaním za to fakt stojí!“

a tisíce našich spoluobčanů jsou ochotny roky tvrdě trénovat, aby zaběhli maraton nebo přešli sedm beskydských vrcholů, místo aby svou energii věnovali Bohu? Že církve musejí pořádat kurzy bojových umění a adrenalinové víkendy, pokud chtějí, aby si muži alespoň jednou zkusili, jaké to je, trochu se zadýchat a chvíli nejíst? Že dokonce i křesťané investují své peníze raději do domů, aut a dovolených než do Božího díla? Že se manželství rozpadají, muži nezaštiťují své ženy a ženy neposlouchají své muže? Že při evangelizacích mezi mladými už žádná zábava a žádná hra není dost vzrušující, aby mladé lidi přitáhla? Že lidé odpadají, když po obrácení narazí na první problémy nebo odpor?

Při evangelizačních rozhovorech musíme o křesťanství říkat pravdu. Spasení jsme zadarmo Boží milostí (ať je proklet, kdo by hlásal spasení ze skutků), ale křesťanství je *těžké*. A když je budeme lakovat na růžovo, úplně je vyprázdníme. Ježíš to tak nedělal, dokonce ani Jan o tom nic nepíše, v knize Skutků to tak nedělali, v epištolách nic takového nenajdeme. Valdenští, Jednota bratrská, Moravští bratři, metodisté, žádní opravdoví křesťané v dějinách to tak nedělali.

Být křesťanem je největší životní výzva a vyžaduje všechn náš pot, slzy, a často i krev. Sedni, spočítej náklady a rozhodni se. Ty večere a rozhovory s tátou za to ale fakt stojí.

MUDr. Vít Šmajstrla je starším KS Ostrava.

Když budeme křesťanství lakovat na růžovo, úplně je vyprázdníme.

skoro nikdy. Zůstaneme-li ještě v prostředí našeho podobenství o rodině Novákových a přepravíme do něj např. Matoušovo evangelium, zjistíme, že rozhovor syna s dětmi v kanálech by probíhal pravděpodobně velmi odlišně:

„Tak ty bys chtěl k nám domů? Zrovna ty? To ale musíš nejprve uznat a dát hodně silně najevo, že to, co žiješ, je zatraceně špatné. Šance na adopci se sice otevřela, ale brzo skončí. A pozor, musím tě varovat – náš táta Novák tvrdí, že jsme šťastní, když brečíme, máme hlad a ostatní nám kvůli našemu jménu nadávají. (Rozhodně počítej s tím, že ti tvoji bývalí kamarádi dají tu tvoji novou rodinu pěkně vyžrat – a běda, kdyby ses za svoje nové jméno styděl!) Jo, a musím ti říct, že náš táta vyžaduje naprostou poslušnost.

Spočítej náklady

Kde se vlastně vzal názor, že křesťanství je lehké? Kde pro to nacházíme oporu v Bibli? Jak to, že někdy s takovou lehkostí kážeme učenictví bez nároků? Nevní toto jednou z příčin, proč mladí lidé hledající životní výzvy raději zamíří do Sýrie bojovat za Islámský stát než do nejbližšího křesťanského sboru? Nebo toho, že tisíce

NTM je mezinárodní iniciativou, která spojuje na 50 organizací a institucí a 14 měst.

Záštitu nad jejím konáním převzala parlamentní komise pro rodinu. Letos proběhlo přes 100 akcí, které organizují sympatizanti nezávisle na ústředí.

„Je jednoduché milovat někoho, koho neznáme, ale milovat někoho, koho známe, nebo být milován i přesto, že mě ten druhý zná až do hloubi duše, to je skutečně tajemství lásky. Lásky, která se neobejde bez pravdy o nás samých, a proto nás může změnit. Takový vztah ale potřebuje čas,“ uvedl tiskový mluvčí NTM a iniciátor manželských kurzů v ČR Jan Frólik. Partnerem NTM je i Život víry.

www.tydenmanzelstvi.cz

◆ Modlitby 24-7: Anagnorisis.

Anagnorisis je starořecké slovo z divadelního prostředí popisující moment, kdy hrdina příběhu dojde ke zlomovému poznání ohledně své identity. Koordinátoři Modliteb 24-7 tak pojmenovali seriál krátkých videí během 40denního postního období před letošními Velikonoce. Tato zamyšlení budou každý pracovní den zveřejňována na stránkách www.facebook.com/modlitby247. První ze 35 dílů díl bude publikován na Popeleční středu 18. února. Spojujícím tématem videí je setkání člověka

s Ježíšem Kristem. Cyklus připravili členové mezinárodního týmu 24-7 Prayer. Videá jsou v angličtině s vloženými českými titulky.

www.modlitby24-7.cz,
www.fb.com/modlitby247

◆ **Společné modlitby slovenských poslanců.** Slovenský křesťanskodemokratický poslanec Jozef Mikloško inicioval pravidelná modlitební setkání na půdě slovenského parlamentu. Jde o scházení napříč stranami i denominacemi. Zapojuje se asi 10 procent poslanců. Mikloško v rozhovoru pro www.postoj.sk uvedl: „Přicházejí příslušníci takmer všetkých strán. Za KDH ja, Zajac, Kvasnička a Figel. Za OĽaNO Vašečka, Fecko, Jurinová, Kuffa a Škripek. Za SMER-SD Brix, Kéry, niekedy aj Martvoň. Z iných strán občas prídu Droba a Mikuš. Chodja aj niektorí asistenti poslancov a zamestnanci parlamentu.“ Účastníkem bývá také tajemník slovenské EA Ján Kerekréty.

Po dřívějších pokusech, které neměly dlouhého trvání, se slovenští poslanci scházejí pravidelně od května 2012 dvakrát do měsíce o polední přestávce v zasedací 183. Setkání trvá půl hodiny. Přítomní se po krátkých úsecích střídají v četbě úseku z Bible. Každý pak na biblický text může reagovat úvahou. Následují modlitby. „Společně sa modlíme za Slovensko, jeho politikov a občanov,

ale aj za inštitúcie – úrad prezidenta, parlament či vládu. Stretnutia a modlitby vytvárajú pozitívnu atmosféru medzi poslancami,“ uvedl Mikloško.

◆ **Mariánský sloup na Staroměstském náměstí od září?** Hrozba obnovy sousoší oslavujícího vítězství římského katolicismu nad protestantským „tmářstvím“, které bylo zbořeno před 97 lety, je opět aktuální. Mluví nového pražského magistrátu Petra Hrubá uvedla, že „odbor památkové péče již vydal souhlasné stanovisko k provedení archeologického výzkumu v rámci umístění Mariánského sloupu.“ Instalaci sloupu podporovali oba minulí primátoři, ale socialističtí radní nesouhlasili. Zdá se, že zřízení tohoto pomníku náboženské netolerance mohou podporovat i radní současní. Neoficiální zpráva v tisku uvádí, že k novému zřízení této kontroverzní drobné architektury může dojít už v září. V roce 2012 KMS poslala primátoru Svobodu protest, Bohuslav Svoboda odpověděl vyhýbavě.

◆ Obama umravňoval křesťany.

Americký prezident Barack Obama vzbudil počátkem února rozruch svým projevem na Národní modlitební snídani. Na tomto tradičním každoročním setkání v sále hotelu Hilton na Connecticut Avenue ve Washingtonu se od roku 1953 scházejí po-

litické společenské a podnikatelské elity Spojených států. Obama tam srovnal krutosti křížáků, otrokářství a inkvizice s tím, co dnes dělá Islámský stát, a uvedl, že i to všechno bylo činěno ve jménu Krista.

Na Obamovu blamáž okamžitě reagovali přední američtí křesťanští vedoucí. „Pane prezident,“ uvedl evangelista Franklin Graham, „mnoho lidí v dějinách zneužilo jméno Ježíše Krista k dosažení zla kvůli svým vlastním žádostem. Ježíš Kristus však učil o pokoji, lásce a odpuštění. Přišel položit život za hříchy lidstva, nikoli život brát. Naproti tomu Muhammad byl válečník a zabil mnoho nevinných lidí. Práví Kristoví následovníci napodobují Krista a praví následovníci Muhammada napodobují Muhammada.“

R. Zacharias

Apologeta a autor mnoha knih o vztazích různých náboženství Ravi Zacharias, který byl v roce 2004 na pozvání KMS hlavním řečníkem Křesťanské konference, uvedl, že šlo o nejhůře uvážanou invetivu, která kdy na Národní modlitební snídani zazněla. „Tím, že zmínil křížáky, použil (*prezident Obama*) vůbec nejzápalnější slovo, kterým je podněcováno neuhasitelné běsnění extremistů. Přesně to chtějí slyšet, aby tím živilí své bláznovství. Na Blízkém východě totiž historie neumírá a slova tam nesou tíhu pomsty.“